

Seguim baixant fins els 2.800 metres per arribar al peu de la gran barrera de seracs, ens posem les pells per iniciar la pujada per la part de més a la dreta possible en direcció SO. Deixem el seracs a la nostra esquerra, la pujada és espectacular. Finalment arribem al coll de Tracuit, per arribar tot seguit a la cabana a 3.256 metres amb unes magnífiques vistes sobre el recorregut dels propers dies. En total hem trigat unes 7 hores.

Dimarts 19 d'abril de 2011: Cabane de Tracuit 3.256 metres - Ascensió al Bishorn 4.153 metres - Cabane d'Arpitettaz 2.786 metres

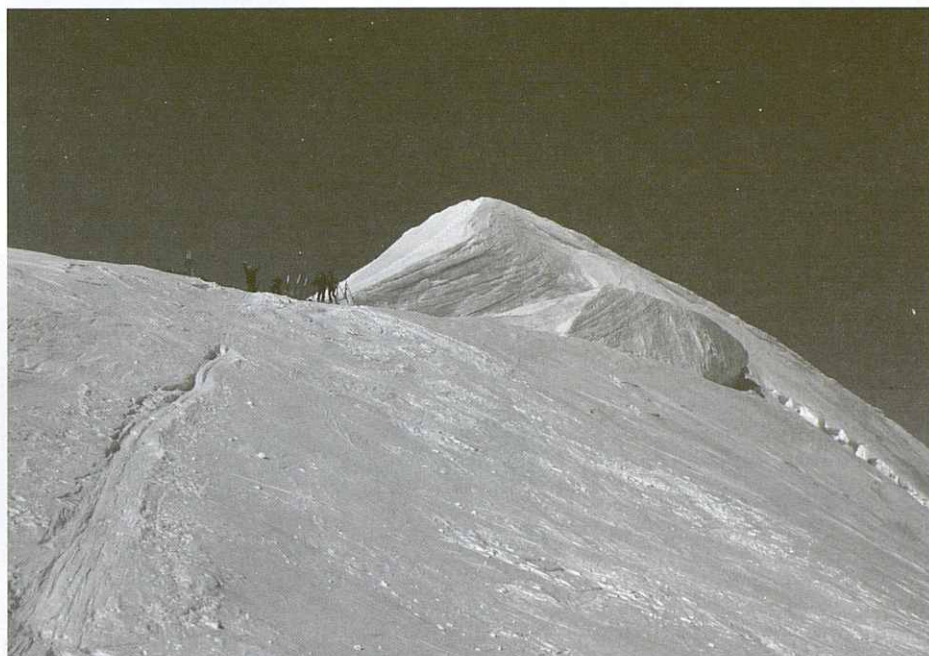
Iniciem la nostra activitat amb les primers llums del dia. Agafem direcció est per remuntar la gelera Turtmann Gletscher, hem de vigilar amb les esquerdes. Sobre els 3.500 metres ens anem decantant direcció SE fins al coll que hi ha entre les dues puntes que té el cim. Deixem els esquís just abans de l'últim tram, una espècie de bolet de neu que cal superar amb grampons i piolet. Una vegada a dalt observem encantats l'espectacular cara nord del Weisshorn de 4.506 metres. Iniciem el descens per el mateix itinerari fins al refugi. En total hem estat 4 hores entre la pujada i la baixada.

Aprofitem per menjar una mica i agafar la resta del material. Tot seguit iniciem la marxa cap al refugi d'Arpitettaz. Primer anem en direcció NO per buscar el coll de Tracuit molt a prop del refugi, per fer després uns descenss direcció S-SE d'uns 500 metres, sense perdre més alçada de la imprescindible. Així doncs sobre els 2.700 metres ens posem les pells i iniciem la remuntada per poder travessar la cresta de Milon. El coll de Milon de 2.990 m és el pas natural per poder passar a l'altre vessant de la cresta (Glacier du Weisshorn) on hi ha la cabane, però nosaltres seguint unes petges que ens porten a un coll que hi ha més a munt 3.215 metres per intentar tenir més neu a l'hora de fer el decents de l'altre vessant. Una vegada al nostre coll fem un ràpel d'uns 20 metres. Ara solament ens queda el descens per arribar a la cabane, agafem direcció sud esquivant les zones no nevades fins arribar al nostre destí després d'unes 3:30 hores.

Dimecres 20 d'abril de 2011: Cabane d'Arpitettaz 2.786 metres - Blanc du Moming 3.657 metres - Cabane du Grand Mountet 2.886 metres

Al sortir del refugi hem de prendre direcció sud sense agafar alçada per anar superant les diferents morrenes del Glacier de Weisshorn. Una vegada ja hem entrat al Glacier du Moming que queda a l'est del primer glacial, hem de prendre primer direcció SO per esquivar l'immens mar de seracs i esquerdes fins a peu de paret del Besso, des d'on girem en direcció SE per remuntar els citats seracs. Aquesta pujada és molt espectacular, ens quedem sense paraules per la seva gran bellesa. Tot seguit arribem a un gran

plató sobre els 3.200 m on iniciem una forta pujada girant altra vegada direcció SO per arribar finalment al Dôme del Blanc de Moming a 3.567 metres. Des d'aquest punt acabem d'arribar al cim Blanc de Moming de 3.657 metres, on podem contemplar unes magnífiques vistes de la corona Imperial. Tornem al Dôme, ens posem els grampons, ens carregem els esquís a l'esquena per iniciar, en direcció est, la llarga i estreta aresta Du Blanc que és una espatlla del Zinalrothorn. Gairebé un kilòmetre d'aresta molt i molt aèria. Després d'una bona estona arribem el punt on podem començar a deixar l'aresta per la nostra dreta, és quan acaba la zona rocosa. Busquem un lloc segur per poder-nos calçar els esquís, ara som al Glacier

Bishorn, 4153 m. Foto: Carles Garcia.

du Mountet. Iniciem el descens agafant direcció oest, justament el sentit contrari d'abans, pel costat rocós al peu de l'aresta. Sota el cim Blanc de Moming girem direcció SO buscant la morrena que ens portarà al refugi, sempre al costat de les parets rocoses de Le Mamunouth. Després de 5 hores d'activitat arribem al refugi meravellats de les intenses vivències d'avui.

Dijous 21 d'abril de 2011: Cabane du Grand Mountet 2.886 metres - Zinal 1.670 metres - Granollers.

Teòricament avui havíem d'anar al cim Mont Durand 3.713 metres Direcció SO remuntant tot el Glacier Durand fins el coll del mateix nom a 3.438 metres per després girar a l'esquerra direcció est per superar la inclinada pendent que porta al cim i tornar a dormir a la Cabane du Grand Mountet. Diferents problemes tècnics i compromisos familiars fan que decidim marxar a Zinal. La baixada a Zinal no és massa complicada, agafem direcció oest per baixar al centre del Glacier de Zinal, fem el descens fins que s'acaba la neu sempre en direcció NO o nord, això passa sobre els 2.000 metres, és quan ens carregem els esquís a l'esquena i seguim per la vall direcció nord fins a l'arribada a Zinal. A l'estació del bus ens espera un taxi que ens porta a St-Luc, per recollir el nostre cotxe, ens canviem i iniciem el viatge de tornada a casa.